

get; Banken ikke kan vægre sig ved. Det andet Sted, hvor Statens Forhold til Banken ved Tienderne forekommer, er med Hensyn til de $\frac{5}{100}$ af Jorder og Tiender. Som bekendt, skulde efter Bestemmelserne i Bankoctroyen, Banken beholde dem, indtil Seddelgjalden dermed var indløst, hvilket senere gav Anledning til Meningsforskjellighed, som blev endt ved den bekendte Overenskomst af 1838, hvorefter Banken kun inktraver de $\frac{2}{100}$ af Hæftelserne af Jorder og Tiender. Jeg seer nu ikke, hvori Vanskeligheden med Hensyn til Banken skulde bestaae, da nu engang Forholdet er ordnet, saaledes at Banken i et vist Antal Aar skal nyde en Indtægt af 328,000 Rbd. forud af Landskatten. Landskatten udgjør i det Hele, som bekendt, 2,750,000 Rbd., hvoraf Banken faaer de 328,000 Rbd., og det Dørlige tilfalder Staten. Om Banken faaer det, paa Grund af, at det er en Afgift af Jorder eller af Tiender, foreskommer mig ikke at kunne gjøre nogen Forskjel, og naar Banken faaer sin Sikkerhed i Landskatten, skjønner jeg ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at Banken gif ind paa et saadant Forslag, der aldeles ikke indvirker paa selve Sikkerheden. Jeg troer nemlig ikke, at Bankbestyrelsen antager, at Sikkerheden skulde være i selve de 6 pCt. af Eiendommene, der ville udgjøre 12,240,000 Rbd., men jeg troer, at Sikkerheden er egentlig i Afgifterne af Jorder og Tiender. Naar det endelig er yttret, at det med Hensyn til de dieblifikke Forhold vilde være meget betænkeligt at gaae ind paa nærværende Forslag, da skal jeg dog bringe i Erindring de Bemærkninger, der ere fremsatte af Landbocommissionen, da Lovforslaget der blev forelagt; den siger nemlig: „uden Hensyn til, om det vil være hensigtsmæssigt for Diebliffet at sætte et saadant Lovforslag i Værk, antager Commissionen det dog for at være meget hensigtsmæssigt at blive enig om de Principer og Regler, hvorefter Afslutningen skulde skee.“ Det forekommer mig nu, at selv om man maatte være af den Mening, at Pengeconjuncturerne, hvad jeg dog maa betvivle, ikke ville være gunstige for at gaae ind paa et slikt Forslag, saa staaer dog det tilbage, der er udhævet af Landbocommissionen, at det maa være vigtigt at vedtage Principerne og Reg-

lerne og saa at udføre Sagen, saasnart det gunstige Diebliff dertil er kommet.

Finantsministeren: De Betænkkeligheder, som jeg under de nærværende stantskellige Forhold har meent fra mit Standpunkt at maatte have imod dette Lovforslag, og som af Udvalgets Fleertal ere billigede, forekomme mig at ligge saa nær, at jeg har ønsket, forinden jeg tog Ordet, at afvente den ærede Forslagsstillers, saavelsom andre kyndige Medlemmers Udtalelser om, hvilke Sikkerhedsmidler mod saadanne Betænkkeligheder man egentlig havde tænkt sig, at Lovudkastet kunde ledes af. Efterat den ærede Forslagsstiller nu har udtalt sig, og ligeledes en af Thingets første Financiers har udtalt sig om Sagen, og jeg altsaa kan vente, at de væsentligste Grunde, der i saa Henseende skulde kunne anføres imod mine Betænkkeligheder, ere blevne udtalte, saa troer jeg, at det nu vil være Tiden for mig til kortelig at føie nogle Erindringer til, hvad der allerede fra min Side foreligger Thinget. Jeg tilstaaer imidlertid, at de Grunde, hvorfor hine Betænkkeligheder ikke skulde have nogen synderlig Bægt, der idag ere blevne anførte, hos mig endnu mere have bestrykt det Grundede i disse Betænkkeligheder, idet jeg nemlig maa tillade mig at udtale det som min bestemte Overbevisning, at, naar der ikke kan gives anden Sikkerhed med Hensyn til den Fare for at svække den almindelige Credit, som jeg har befrygtet, saa troer jeg rigtignok, at det vil være i høieste Grad fraraadeligt at gaae ind paa dette Lovforslag. Nærværende Tidspunkt er, som det vil være det ærede Things Medlemmer tilfulde bekendt, overmaade vanskeligt i Henseende til Creditforholdene, mindre for Statens end for den almindelige, den private Credit. Det er netop paa nærværende Tidspunkt, at just en af de nye stiftede Creditforeninger har begyndt sin Virksomhed, en Virksomhed, som er for en væsentlig Deel betinget af, at dens Obligationer, der ere 4 pCts. Papirer, ikke blive noterede under Parti, idet de Tilfagn, der ere givne fra Statens Side og tillige fra Bankens, ere betingede af, at en saadan Cours ikke noteres. Det Uheldige for Creditforeningerne er, at paa samme